

Были, съ време, много горди,
По натагъкъ съ лозія,
Бащинитѣ ны обаятія!...

.
.

Нивитѣ, катъ пелени,
Кои, плодъ и око даватъ,
Отъ насъ врагътъ ги плени;
Намъ май нищо не оставатъ!...

По натагъкъ ся подаватъ
Другы бърди, канари,
Усти широки, пещери,
Кои честъ, слава въздаватъ

На тозъ превъзходенъ долъ,
Яко го погълналъ моль;
Въ тѣвъ свѣти наш' одѣжди
Се си имамъ надѣжди,
Че, ный, с' образованіе,
III' очистимъ поруганіе!...

.
.

Пътникътъ зачюденъ, смаянъ,
Глѣда, мисли си, окаянъ,